

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De operibus solidæque devotionis exercitiis, quæ vel quotidie non
peraguntur, ves fusiore indigent explicatione, quomodo cum majori fructu
peragi possint

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

19. De Lectionibus in genere & specie.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54780)

Octava non habentur Versus in horis ut alias : quia tanta est festivitas cum brevitate officii conjuncta ; ut non egeamus stimulis. Tempore verò Paschali additur utrique parti Versus *Alleluja* ad majorem lætitiã exprimendam. Versibus tamen , qui habentur in precibus , non additur *Alleluja*. Quia in his attenditur potiùs ratio humilitatis & mœroris de peccatis nostris , quàm lætitiæ. De Absolutionibus & Benedictionibus nota sequentia. 1. Absolutio dicitur , vel quia eã absolvitur nocturnum , vel quia simul cum præcedente oratione Dominicã petimus mundari corda nostra ad audiendum verbum Dei in Lectionibus ; vel denique absolutiones post quemlibet Nocturnum appellantur sumptã denominatione à nobiliori , quæ dicitur in 3tio Nocturno , in qua verba hæc sunt : *A vinculis peccatorum nostrorum absolvat. &c.* 2. Lector petit benedictionem , & humilitatis gratiã dicit *Domne* non *Domine* , quia teste Baron. hic Dei titulus est , ille hominis præclari. Tempore S. Hieron. viri sancti & alii homines vocabantur *Domni*. Solus autem Deus *Dominus*. Solus officium recitans dicit *Sube Domine* mente ad Deum directã. 3. Absolutiones & Benedictiones fiunt numero ternario in honorem SS. Trinitatis.

19. De Lectionibus in genere & specie.

DE Lectionibus nota sequentia. 1. Lectiones inde dicuntur , quòd legantur & non cantentur ut Psalmi. Apud Hebræos certis diebus

bus in Synagogis legebatur de Lege & Prophetis. Christus legit pariter Luc. 4. Sic legebatur Act. 13. Pro Lectionibus Breviarii Hieronymus Damasi jussu composuit ita dictum *Lectio-narium*, sicut & exposit S. Gregorius M, ita dictum *Sacramentarium*. In Conc. Laodic. Can. 17. decreta fuit Lectio post Psalmos vel longa ut in Matutino, vel brevis ut in aliis horis. 2. Numerus Lectionum nec fuit major novem, nec minor tribus Lectionibus. Per novem conjungimur Choris Angelorum. Tres designant tria praedicationis tempora ante legem, sub lege, & tempore gratiae. Cum Psalmi opera bona significant, & Lectiones doctrinam. Aequales Psalmi & Lectiones docent aequaliter in nobis convenire debere verbum & opus. Profesta Symbola sunt antiquae legis, festa novae. Quia ergo in antiqua lege respectu novae pauci erant Praedicatores. In pro festis tantum tres, in festis novem sunt Lectiones.

Lectiones primi Nocturni.

3. **C**ur libri S. Script. in hunc, quem habemus, ordinem anni tempora ac menses in primo Nocturno distributi sint. Variis opinionibus rejectis à Gavanto allatis hoc mihi formo systema. In Adventu legitur Isaias, quia nullus Propheta apertius locutus est de Nativitate Domini. A Natali Domini usque ad Septuagesimam leguntur Epistolae Pauli, quia dum repraesentatur Christus in mundo, novi testamenti

menti præcones audiri debent. A Septuages. ad Dom. Passionis ex lib. Gen. Exod. quia passionem Domini celebraturi recurrere debemus ad Adæ peccatum, casumque humani generis & varias ob peccata eidem inflictas pœnas. Dumque legitur de Patriarchis Abraham, Isaac, Jacob, quasi ex diversis ætatibus Choros Patrum ad Christum deducimus. In Passione Jeremias legitur, quia multa de eadem narrat. Post Pascha Actus Apostolorum Apoc. & Epistolæ Apostolorum, quia virtute magnâ reddebant Apostoli testimonium Resurrectionis Christi. Post Pentecosten usque ad mensem Augustum libri Regum ponuntur; ut resumatur ordo historicus à Gen. Exod. &c. ad libros Regum. Libris Regum lectis, quasi exemplaribus agendorum vel vitandorum à nobis, pro Augusto mense sequuntur libri doctrinales scilicet Prov. Eccles. Cant. Cantic. Sap. Eccli. Ex post pro mense Septembri redeunt denuo exempla ex lib. Job. Tob. Jud. Esther. Et pro mense Octobri Machabæi varias exemplis suis virtutes edocentes. Et quia ad perfectionem virtutum pervenitur continuâ hâc vicissitudine doctrinæ scilicet & exempli. Hinc pro mense Novembri doctrinales denuo succedunt libri Prophetarum. Ezech. Dan. duodecim Prophetatum. Qui & absque eo commodè in Novembrem rejiciuntur; quia sæpè loquuntur de adventu Messæ, quem in Decembri proximo celebramus.

Lectioes secundi Nocturni.

410. **P**RO secundo Nocturno Gelasius Papa decrevit posse delumi Lectioes ex SS. Cypriano, Chrysof. Hilar. August. Hieron. Isidoro, Leone, &c. Primæ historiæ de sanctis in officio habuerunt Autores Paulum Diaconum, quem ad id instigavit Carolus M. Imperator, & Usuardum Monachum, qui vivebant circa annum Christi 800. ita Polyd. Virgil. Lectioes, quas modò habemus ex Sanctorum historiis à Cardinalibus Bellarm. & Baronio recognita & approbatae sunt sub Clemente VIII. qui rejecerunt varia, minima quâ fieri potuit Lectioem mutatione. Nam quæ erant controversa, reliquerunt, si alicujus gravis Autoris testimonio suffulta aliquam haberent probabilitatem. Hinc incertiam suam probat, qui ex hoc, quod hæ illæ historiæ Breviario insertæ sint, vult eas probatas esse infallibili quasi judicio Ecclesiæ, v. g. de Baptismo Constantini, corpore S. Bartholomæi ubi asservetur, Marcellini Papæ lapsu, de familiis Sanctorum aliisque, quæ viri docti & probi impugnant, aut de quo certa ab incertis fabulas à veris historiis secernere cupientes amore veritatis meliores probationes expetunt. Sicut enim historia profana ita vel maxime sacra debet esse Magistra veritatis. Temerè tamen & sine sufficiente fundamento historiæ communiter receptæ aut Breviario insertæ impugnari non debent. Bonorum criticorum solidum fundamentum.

mentum est, quod si coævi his illis Sanctis Auto-
res, aut paulò post secuti nihil de hoc illo me-
minerint, fidem non inveniant, qui hæc illa
post integra priùs sæcula evoluta narrant, nec
illum ex antecessoribus alicujus autoritatis Scri-
ptoribus in rei narratæ testem citant, aut citare
possunt. Porrò textus Læctionum 2 di Noctur-
ni ex SS. PP. desumptarum diligenter collati
sunt cum eorum libris M. S. & melioris notæ
impressis.

Læctiones tertii Nocturni.

§. **P**RO tertio Nocturno Evang. cum homilia
legitur, quia id, ut jam aliàs dictum, re-
præsentat tempus gratiæ & copiosam Evangeli-
cam doctrinam, ejusque explicationem. Porrò,
Homilia græcè, *sermonem* & *colloquia* sonat la-
tinè. 6. Ad Læctiones sedetur, vel silendo sta-
tur ad majorem ad eas attentionem præben-
dam. 7. Demum in fine Læctionis dicitur: *Tu*
autem Domine miserere nobis, non *Domne*; ut
ante Læctionem. Quia tunc cum Deo loquitur
Læctor, & per deprecationem illam indicat,
ipsum perlegendi officium sine alicujus saltem
levis culpæ pulvere vix peragi posse. Chorus
succinit: *Deo gratias*. Quia agimus gratias
Deo, quòd panem doctrinæ nobis frangere
dignatus sit. Et idem ideo etiam respondetur
in fine omnium Capitulorum.